

OSTRAVAN.CZ

1. Šéf Dream Factory Tomáš Suchánek: I letos přivážíme inscenace , které rozvibrují divákovo nitro

21.05.2024 ostravan.cz - Ladislav Vrchovský

Odkaz na originál

Klíčová slova: Divadla (2); Antonína; Dvořáka; moravskoslezského; Národního

Mohl byste zmínit hlavní rozdíly mezi loňským a letošním ročníkem festivalu Dream Factory?

Jsme všichni o rok zralejší a festival tím pádem zase o kousek dospělejší. Jinak těch rozdílů moc není. Vrátili jsme k původní týdenní délce a pozměnili koncept studentské sekce Student Factory. Stejně jako minulý rok směřujeme na první dny festivalový program do Poruby. I letos se držíme osvědčeného receptu namixovat program tak, aby si na své přišli jak fanoušci klasických činoherních inscenací, nezávislé scény a fajnšmekři toužící po neobvyklých diváckých zážitcích, tak rodiny s dětmi. A také letos nabídneme divákům doprovodný program: debaty po představeních, tematickou debatu v Pantu, koncert, autorské čtení a věřím, že i spoustu dalších milých setkání divadelních snů.

Z jakých důvodů bylo nutno sáhnout k těm hlavním změnám?

Minulý ročník byl takovou speciální edicí, protože jsme slavili patnáct let naší existence. A patnáctiny bývají vždycky trochu přelomové. Sedm dní je tak akorát, aby si diváci festival vychutnali a užili. Co se týče Student Factory, začlenili jsme mladou gardu do kompletního programu a zrušili porotu a oceňování. Věříme, že i tímto krokem se dostane festival do větší lehkosti, pospolitosti, sounáležitosti a vzájemného propojení. Že se dostane "pod kůži" divákům i všem tvůrcům.

V sekci Student Factory loni zabodoval s inscenací Perplex režisér Tomáš Ráliš. Letos se tento mladý oceňovaný tvůrce představí jako režisér inscenace Pan Polštář. Ostravští "pamětníci" si jistě vzpomenou na zpracování tohoto textu Martina McDonagha, ve kterém na jevišti **Divadla Antonína Dvořáka** před dvaceti lety excelovali Jan Hájek, Tomáš Jirman, Jan Fišar a Franta Strnad. V inscenaci Městských divadel pražských na jevišti uvidíte v roli Katuriana bývalého člena činohry **Národního divadla moravskoslezského** Aleše Bílíka. Věřím, že si tuhle černou grotesku o hledání hranice mezi snem a realitou nenecháte ujít.

Festival je od svých počátků charakteristický i tím, že divákům každoročně připraví nová netradiční hrací místa. Jaká budou letos? Po hraní v industriálních prostorách na Dole Hlubina, v solné jeskyni, elektrárně či v opuštěném hotelu Palace to tentokrát bude školní třída. Inscenace Slovenského národního divadla Čaute má totiž podobu classroom play a tvůrčí tým s ní na Slovensku navštěvuje právě střední školy, kde jejím prostřednictvím upozorňuje na problematiku psychického zdraví nejen v období dospívání. Dalším netradičním hracím místem bude karavan. Inscenace s názvem Moetivi Karavan/ Expedice k domovu je inscenací zážitkovou. Odehrává se uvnitř karavanu, kde ožívají obyčejné věci, které má každý doma, a je určena dětem od čtyř let.

Jezdíte po divadlech, sledujete záznamy inscenací. Pak vybíráte podle vás nejlepší do hlavního programu. Můžeme použít termín "festivalová dramaturgie"? Pokud ano, co by bylo jejími hlavními znaky pro letošní ročník?

Každý rok chceme do Ostravy přivést top inscenace z Česka, Slovenska i zahraničí. Všimáme si nejen uměleckých kvalit, ale také společenského přesahu. Vlastně nám jde stále o to samé. Nabídnout Ostravanům a divákům Moravskoslezského kraje tituly, které vzbuzují emoce: dráždí, vzrušují, pokládají otázky. Inscenace, které v divácích rozvibrují to nejniternější v nich. Neustále se přitom snažíme reflektovat fenomény, o kterých je třeba se ve společnosti začít bavit.

V návaznosti na loňské téma "Blízko od sebe" se letos dostáváme až do tělesné blízkosti mottem "Pod kůži". Inscenace, které v rámci programu nabídneme, působí na to nejbytošnější v nás. Letošní motto mimo jiné inspirovala inscenace Tento pokoj se nedá sníst, která se v sobotu odpoledne odehraje v zrcadlovém sále DK Poklad. Adaptace slovenského bestselleru Nicol Hochholczerové autenticky a syrově popisuje vztah dvanáctileté dívky a jejího učitele. Vykresluje vztah, který trval šest let, a to i přesto, že o něm vědělo dívčino okolí. Do této dramaturgické linky patří také oceňovaná inscenace Na první pohled ze Švandova divadla. Jde o strhující zpověď ženy, která hledá spravedlnost v soudním systému, který má tendenci před znásilněním zavírat oči. Tragikomedie Konsent z Činoherního klubu zase pojednává o tom, jak je těžké (nejen) v sexu rozpoznat hranice a (nejen) u soudu hledat zastání a spravedlnost.

Každoročně se vás v našich rozhovorech ptám na inscenace, na které se obzvlášť z nějakého důvodu těšíte, i když vím, že mi můžete říci: "Těším se na všechny." Ale mohl byste letos přece jen některé podle vás opravdu ty hlavní, o které jste mimořádně usiloval, uvést?

Máte pravdu, je to zatraceně nelehký úkol. Letos tedy vybírám inscenaci Divadla Na zábradlí O Pavlovi. A to především pro oceňovaný výkon Anežky Kubátové v roli Juráčkovy ženy Dani Horákové. Anežka za ni získala Cenu divadelní kritiky i Cenu Divadelních novin a věřím, že diváci, kteří představení navštíví, budou souhlasit, že jde o jeden z největších hereckých výkonů loňské sezony. A je to jedno z mála představení, na které ještě diváci seženou vstupenky, protože se hraje ve velkém sále Domu kultury Poklad. Takže kdo ještě váháte, vřele doporučuji!

Moc mě těší, že je o náš festival stále velký zájem. Drtivá většina vstupenek se letos prodala během prvního dne předprodeje. Pár vstupenek ještě zbývá na sobotní pohádku plnou napětí, ovoce a zeleniny – Jenovéfa, kterou uvedeme před Pokladem v Porubě. A rád bych pozval diváky také na čtení z knížky Nesmělí, kterou napsala naše letošní zástita, herečka Marta Dancingerová.

A zcela mimořádné herecké výkony, případně jiné komponenty inscenací?

Vedle již zmíněného výkonu Anežky Kubátové v inscenaci O Pavlovi je to bezpochyby výkon Marie Štípkové v inscenaci Na první pohled, závěrečném festivalovém představení, které přiváží Švandovo divadlo. Určitě také doporučuji herecké mistrovství Martina Huby a Jiřího Dvořáka v inscenaci brněnského Divadla Bolka Polívky Oheň a Popel či herecký koncert Veroniky Khek Kubařové, Marka Němce a Igora Orozoviče v inscenaci Brácha pražského Divadla Ungelt.

Rád bych také, aby diváci věnovali svou pozornost nejnovějším inscenacím, které letos uvádíme v rámci Ostravské sekce. V ostravských divadlech jsou k vidění nejen během festivalu, ale prakticky během celé divadelní sezony. Mám radost, že vedle inscenací "domácích" režisérů Terezy Agelové, Petera Gábora nebo Jana Holce se v Ostravě objeví inscenace režisérů v Ostravě poprvé "hostujících" i režisérů nastupující generace, v daném případě Tomáše Loužného a Jakuba Šmída. Vzpomínám si, jak jsme kdysi podobně přivedli k Bezručům třeba SKUTRY či Jirku Havelku. Myslím, že je fajn, že se tak děje. A těší mě, že mohou být jejich inscenace součástí našeho festivalu.

URL | <https://www.ostravan.cz/85145/sef-dream-factory-tomas-suchanek-i-letos-privazime-inscenace-ktere-rozvibruji-divakovo-nitro/>

[« zpět na začátek](#)